

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVII. De hominum caede, quae facta est Thessalonicae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

τῷ ἀνθρώπων τολεμίῳ Ταῖς ἄρκυσ. τολλά-
κηγάρ πιστιαδεῖς τῆς αὐτελγείας τὸ πόθεος,
τῇ τὸ πλεονεξίας τοιεπέρε^τ) πάγη εἰ δὲ καὶ
ταῦτης κρείτων φανεῖται, ἐπερωθεν ἀναφύεται
τὸ φθόνος τὸ βαραθρόν. καὶ τοῦτο δὲ πάλιν
ἰστερπιδήσῃ, τὸ θυμός τὸ δίκαιον διρήση
τοποιμόν. καὶ ἀλλαζόμενας τοῖς αὐθεώ-
ποις πέποι ποδοσερβίας, σύγελμῶν εἰς ὀλε-
θρον καὶ τὰ μὲν πάθη Θωμά^τ Καταχεί-
σεχταῖς τῇ τῆς ψυχῆς τελανομέναις οὐτού-
τοις μηχανᾶς. μόνον^τ οὐ νέες εγρηγορίας πε-
εγίνεται, τῇ τοῖς θεῖα ροπῇ τῷ μηχαν-
μάτων διαλύσιν τελεύτης πάθη. τῆς ἀνθρωπίας
δὴ εὖ φύσεως καὶ τὸ θαυμάσιον τοῦ μετα-
χεών βασιλεὺς, καὶ τῷ παθημάτων μέλεια-
χε. καὶ τῷ διπάθη θυμῷ αἰνεῖται τοσούμοιον
ωμόν τε καὶ τραχυμονού εργάσσοι πά-
θος. οὐδὲ οὐ καὶ τοῦτο τῆς τῶν ἀντευξομένων
ἀφελείας ἔνεκα. οὐδὲ μόνον κατηγορεῖται ἔχει
θεαματικόν βασιλέως, αἱλά καὶ διφυμίαν
μητήρας αἴξιωτάτην.

Κεφ. 15.

Περὶ τῆς θεαταλονίης γενέθλιον τοῦ σφαγῶν.

ΗΕΟΓΑΛΟΝΙΚΗ ΠΟΛΙΣ εἰς μεγίστην καὶ τολυ-
άνθεωπ^τ, εἰς μὲν τὸ μακεδόνων έθνος
τελεστα, ηὔμενόν τοιούτης πολιτείας καὶ αὐτοῖς,
καὶ μέντοι ἀλλων ταμπόλων έθνων, οἵσαι
τῶν ιλυσμῶν τὸν ὑπαρχον ήγέμοις ἔχει. Καὶ
ταῦτης πόλεως θρομετός πόλεως, καὶ ελεύθερη
σάντες καὶ κατεύρησαν τῶν δρεχόντων πινές. οὐ
οὐ βασιλεὺς οὐδεις οὐδεις τῶν τοῦτον αὐγεῖται,
οὐκούνεκτος θυμός τελεύτης πάθη.
οὐλάτετο τελευτής τοῦ φονοῦ οὐδενεγκέντης τῆς πυ-
ειας επέτειος. ταῦτα τοῦτον οὐδεις τούτου
οὐλαβόν, οἷα δὴ αὐτονόμος τε καὶ τύχονος,
τὸ δεσμὸν διπορρήξας, οὐδεις τοῦ φονοῦ οὐδεις
φυγαν τὸν ζυγον, αἴδια ξίφη καὶ ταντων
εὑμιστε, καὶ τοῦτο διθώξει μέτρη τῶν ὑπευθύνων
κατέβειν. επίτηδει, οὐδὲ φασιν, αἰμένης ποιη-
χιλιδέες, οὐδὲ εἰς θηγαναμένης, καὶ τῶν τα-
δεινα σκέναια τελοληπτών κατακελεύτων,
οὐδὲ οὐδεῖτων ταύτων οὐδὲ δίκιων αἰσ-
χύνων κατατιμθέντων.

A num hostis fraudes atque insidias cyl-
tare haudquaquam facile est. Nam
sæpenumerò, qui laetitia morbum e-
vasit, avaritia laqueis capitur. Quod
si hoc vicio superior extiterit, aliunde
invidiæ barathrum objicitur. Ac si forte
hoc etiam transilierit, obvium offendet
laqueum iracundia. Alias præterea
innumerabiles pedicas hominibus
prætendit, quibus eos in exitium per-
trahat. Et corporis quidem perturba-
tiones, insidiarum quas animæ struit,
adjutrices habet. Solamens vigil ac fo-
bria victoriam assequitur, rerum divi-
narum studio insidiarum impetum
frangens. Admirandus igitur Im-
perator cum naturæ humanæ particeps
est, humanas quoque passus est per-
turbationes. Dumque iulta iræ immo-
derate indulget, crudele atq; iniquum
facinus perpetravit. Quod quidem in
gratiam atque utilitatem eorum, qui
hæc lecturi sunt, commemorabo. Ne-
que enim reprehensionem admirandi
Imperatoris solum complectitur, sed e-
ius quoque laudem, dignam in primis
memoria.

CAP. XVII.

De hominum cede, quæ facta est Thes-
salonica.

THESALONICA civitas est ampla, &
incolarum multitudine abundans,
sita quidem in Macedonum provincia:
sed quæ caput est Thessalæ & Achaiæ,
& aliarum plurimæ provinciarum, quæ
sunt sub administratione Praefecti præ-
torio Illyrici. In hac urbe cùm orta
esset seditio, quidam ex Magistratibus
obruti faxis, & per vicos træcti fuerant.
Quibus nuntiatis inflammatus Imper-
ator, iræ impetum non sustinuit, nec
rationis frēno animi furorem repressit:
sed vindictæ arbitrium ei permisit.
Qui hanc potestatem nactus, velut sui
juris & impotens tyrannus, disruptis ha-
benis excusio que rationis jugo, injustos
gladios in omnes distinxit, & infantes
cum noxiis promiscue trucidavit. Se-
ptem enim hominum millia interfecit
esse dicuntur, nullo prius habito judi-
cio, nec sceleris illius auctoribus con-
demnatis: sed cunctis simul, quasi spi-
cis in messe desectis.